

Karı Seven Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Karı Seven Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Fenn, kum sarısı-altın t yleri ve kocaman   gen kulakları olan k   k bir   l tilkisiydi. G ne in hep parladı ı sıcak, kurak bir diyarda ya ıyordu. Geceleri, kar denen b y l  bir  eyle ilgili hik yeler dinlerdi. "Kar nasıl bir  ey acaba?" diye merak eder, yıldızlara bakardı. Koyu yuvarlak g zleri merakla parıldar, krem u lu kabarık kuyru u   zlemle sallanırdı.

Bir kış sabahı Fenn, havadaki tuhaf soğukla uyandı. Beyaz çizgili turkuaz atkısını ve kırmızı ponponlu şapkasını taktı. Birden önünde parıldayan bir ışık dans etti. Buz mavisi tüyleri ve ayazla kaplı kulakları olan, üzerinde kar taneleriyle bezenmiş soluk gümüş-mavi bir pelerin taşıyan bir kar tavşanı belirdi. "Merhaba Fenn," dedi tavşan. "Ben Nix, seni karlı bir maceraya çıkarmaya geldim."

Fenn'in yreęi sevinęle hopladı. "Geręekten mi? Hep kar grmeyi hayal etmiřimdir!" Nix glmsedi ve patisini sallayınca kar tanelerinden dnen bir yol belirdi. "Beni izle," dedi Nix, "ama nce hayvanların kışın nasıl sıcak kaldığını ęreteyim." Fenn hevesle başını salladı, minik siyah burnu heyecanla seęirdi. Birlikte byl yola adım attılar ve beyaz bir kar fırtınasında gzden kayboldular.

Kış harikalar diyarına vardılar! Yumuşak beyaz kar yeri kaplamıştı, ağaçlar ayazla parıldıyordu. Fenn şaşkınlıkla soluk aldı. "Çok güzel!" Patilerinin altındaki soğuk karı hissetti ve birazcık titredi. Nix sıcak pelerinini Fenn'e sardı. "Kar soğuktur ama eğlenip sıcak kalabiliriz," dedi Nix. "Hadi bir kardan adam yapalım!" Fenn'in kulakları dikildi ve bir pati dolusu kar aldı.

Fenn büyük bir kar topu yuvarlarken Nix daha küçüğünü yuvarladı. Onları üst üste koydular, bir havuç burun ve çakıl taşından gözler eklediler. "Kardan adamımızın şapkaya ihtiyacı var!" Fenn gülerek kırmızı ponponlu şapkasını en üste koydu. Nix bir dal parçasından gülümseme ekledi. "Şimdi mutlu görünüyor!" dedi Nix. Fenn, yarattıkları şeyin etrafında dans ederken turkuaz atkısı dalgalandı. "Bu şimdiye kadarki en güzel gün!" diye sevindi, koyu gözleri neşeyle parlıyordu.

Sonra Nix, Fenn'e karlı bir tepeden nasıl kayılacağını gösterdi. Fenn düz bir ağaç kabuğu parçasına oturdu ve Nix ona hafifçe bir itme verdi. "Vuuu!" Fenn aşağıya fırladı, etrafına kar savruldu. Tepede yumuşak bir kar yığınınına yuvarlandı. "Bu harikaydı!" diye kıkırdadı, tüylerindeki karı silkeleyerek. Nix de onun ardından kaydı, ayazla kaplı kulakları eğlenceyle seğiriyordu.

Yürürlerken Fenn kardaki minik izleri fark etti. "Bunları kim yaptı?" diye sordu. Nix bir ağaçtaki deliği gösterdi. "Bir sincap kış için fındıklarını burada saklar," diye açıkladı. "Şuraya bak—tavşan izleri! Benim gibi tavşanlar karda saklanmak için tüylerini beyaza çevirir." Fenn kendi kumlu tüylerine baktı. "Ben hemen göze batardım!" dedi. "Ama seni sıcak tutan atkın var," diye yanıtladı Nix göz kırparak.

Fenn, her şey donmuşken hayvanların nasıl yiyecek bulduğunu merak etti. Nix onu parlak kırmızı meyveleri olan bir çalıya götürdü. "Kuşlar bunları yer," dedi Nix. "Karın altında da fareler tohum bulmak için tüneller kazar." Fenn kocaman kulakları dinlerken seğirdi. "Yani kış kocaman bir bulmaca gibi," dedi. "Aynen!" Nix başını salladı. "Her hayvanın hayatta kalmak için akıllıca bir yolu var." Fenn bu kış sırlarını öğrendiği için gurur duydu.

Birden bir rüzgâr esintisi Fenn'in kırmızı ponponlu şapkasını başından uçurdu! Şapka karların üzerinde yuvarlanıp gitti. "Olamaz!" diye bağırdı Fenn, peşinden koşarak. Şapka donmuş bir göletin yakınına düştü. Fenn durdu—buz kaygan görünüyordu. "Onu nasıl alacağım?" diye endişelendi. Nix yetişti ve "Birbirimize yardım edebiliriz," dedi. Nix, Fenn'in patisini tuttu ve birlikte dikkatlice buza adım atıp şapkaya ulaşmak için yavaşça kaydılar.

Şapka güvenle başına dönünce Fenn güldü. "Biraz korkutucuydu ama birlikte başardık!" Nix gülümsedi. "Takım çalışması kış maceralarını daha güvenli kılar." Kardan adamlarına arkadaş olsun diye küçük bir kardan tilki yapmaya karar verdiler. Fenn kulakları şekillendirdi, Nix bir dal parçasından kuyruk ekledi. "Artık kardan tilkimiz tepeyi gözetleyebilir," dedi Fenn. Geri çekilip kardan arkadaşlarına hayranlıkla baktılar, soğuğa rağmen içleri ısındı.

Güneş batmaya başlarken Nix, "Artık eve dönme zamanı Fenn. Ama unutma, yeni yerleri keşfetmek insana birçok şey öğretir," dedi. Fenn, Nix'e sarıldı. "Bana karı gösterdiğin için teşekkür ederim," dedi. "Çok şey öğrendim!" Nix ona küçük bir kristal kolye verdi. "Maceramızı hatırlamak için bunu sakla." Fenn kolyeyi boynuna taktı ve son bir el sallayışla Nix bir kar tanesi girdabında gözden kayboldu.

Fenn kendini sıcak çöl evinde buldu. Hava kuruydu, kum yumuşacıktı. Kristal kolyeye bakıp gülümsedi. Turkuaz atkısı hâlâ taze kar kokuyordu. Ailesine Nix'i ve kış harikalar diyarını anlattı. "Kar soğuktur ama hayvanların sıcak kalmak ve yiyecek bulmak için akıllıca yolları var," diye açıkladı. Anlatırken gözleri parıldıyordu.

O gece Fenn kar taneleri ve kar tavşanları gördü rüyasında. Tepelerden kaymayı ve kardan adam yapmayı hayal etti. Uyandığında kendini her zamankinden daha cesur ve meraklı hissetti. Evinin yakınındaki yeni yerleri keşfetmeye karar verdi. "Öğrenecek çok şey var!" diye düşündü. Kırmızı ponponlu şapkasını taktı ve yeni maceralara hazır, dışarı oynamaya çıktı.

Bahar geldi ve öl rengârenk ieklerle bezendi. Fenn kristal kolyesini her gün taktı. Sık sık Nix'i ve büyülü kışı düşündü. "Yeni yerleri keşfetmek heyecan verici," dedi arkadaşlarına. "Ve insana birçok şey öğretiyor." Arkadaşları onu karları anlatırken kocaman gözlerle dinlediler. Fenn'in kabarık kuyruğu mutlulukla sallandı. Karı hep seveceğini biliyordu.

Bir akşam Fenn bir kum tepesine oturup gün batımını izledi. Serin bir esinti hissetti ve bunun Nix'in merhaba dediğini hayal etti. "Umarım seni yine görürüm," diye fısıldadı. Kristal kolye hafifçe parladı. Fenn gülümsedi; kardan adamı, kaymayı ve buzlu göleti hatırladı. Harika anıları ve kocaman bir gülümsemesi vardı. Ve maceranın her zaman onu beklediğini biliyordu.

O günden sonra Fenn, karı seven tilki olarak tanındı. Hikâyelerini tanıştığı herkesle paylaştı. "Kış büyüdür," dedi, "ve keşfetmek insana birçok şey öğretir." Kocaman kulakları diğer hayvanların maceralarını dinledi ve turkuaz atkısı ona dünyayı gösteren arkadaşını hatırlattı. Fenn mutluydu, meraklıydı ve sırada ne olursa olsun hazırды.